

relse, hvormed en Skorsten bliver ført op fra Grunden af brændte Sten. Jeg kan derfor ikke være andet end tilfreds med Forslaget, som det er fremkommet fra det andet Ting, og jeg vil meget anbefale det, jeg tror ingenlunde, der er nogen Fare med Hensyn til dette. — Med Hensyn til Forsendelsen af Sprængstoffer og brandsfarlige Sager anser jeg det for et stort Gode, at ogsaa Tallene ere forhøjede, navnlig med Hensyn paa de bestaaende Skytteforeninger og det store Forbrug af Petroleum.

Der er ikke saa faa Punkter i den nugeældende Brandlov, som jeg kunde have Vist til at gøre nogle Bemærkninger om, men da Tiden er saa lang fremrykket, skal jeg ikke indlade mig derpaa. Jeg skal blot sluttelig udtale, at da det er anden Gang, at Lovgivningsmagten har maattet vedtage Tillæg til Brandpolitiloven paa Landet, og da der sikkerligen endnu klæber ikke saa faa Mangler ved den nugeældende Lov, vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister at tage under Overvejelse, om han ikke mulig i en anden Samling vilde fremlægge Forslag til en ny Brandpolitilov, saa at vi kunde faa en fuldstændig Revision af den nugeældende, for jeg tror som sagt, at det ikke er saa faa Mangler, der klæbe derved. Hermed skal jeg anbefale til det høje Ting at stemme for Forslaget, saaledes som det er kommet op fra det andet Ting; jeg forsikrer, der er ingen Fare ved det.

Justitsministeren (Kellermann):

For saa vidt man i det andet Ting har noget forøget de Kvantiteter, dels af Krudt og dels af Petroleum, som maa findes i almindelige Bygninger, saa har jeg ikke i Sindet at modsætte mig det; jeg har tiltraadt det, fordi jeg tror, at Faren derved ikke vil være stor. Derimod maa jeg anse det for meget uheldigt og for noget, der i alt Fald for mig i væsentlig Grad svækker Interessen ved at faa Loven, at man har udblettet det første Punktum i § 2. Dette Punktum gif jo ud paa at give en Bemyndigelse til ved Anordning at træffe Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, der skulle iagttages ved Transport af eksploderende Stoffer. Vi have efter den bestaaende Lovgivning ingen Hjemmel til at træffe saadanne Forsigtighedsregler undtagen i København og Købstæderne. I det øvrige Land habes der ingen Hjemmel dertil, og som Folge deraf have vi ingen Afgang til at forhindre selv den mest slødesløse og farlige Maade at transportere disse Stoffer paa. Man havde i det andet Ting nogen Frygt

for, at man mulig ved disse Anordninger kunde give Bestemmelser, der kunde være særdeles generende for Befolkningen, og derfor blev jeg opfordret til at angive, hvorledes jeg omtrent tænkte mig, at en saadan Anordning skulde være. Det gjorde jeg, og det foreløbige Udkast, jeg saaledes gjorde Udvalget i det andet Ting bekendt med, er trykt som Bilag 3 til Udvalgets Betænkning i Folketinget. Dette Udkast erklærede Udvalget dernede, at man egentlig ikke havde noget at indvende mod, men man nærede dog Vængstelse for, at en saadan Anordning i Fremtiden mulig kunde blive forandret eller udfærdiget paa en anden Maade end den, jeg tilsigtede. Jeg skal over for denne Betænknelighed fremhæve, at jeg mener, at den kunde hæves derved, at man kunde indskrænke Lovens Gyldighed til en vis ikke saa meget lang Tid, altsaa gøre noget lignende, som man f. Eks. har gjort ved Epidemiloven. I saa Fald vilde man ikke være bunden ud over den Tid, hvis man fandt, at denne Anordnings Myndighed blev misbrugt til at foreskrive noget, der var generende for Borgerne. Det forekommer mig derfor, at man ved at stille et Ændringsforslag til § 9, som gif ud paa, at Loven kun skulde være gældende til et vist Tidspunkt, kunde fjerne den Betænknelighed, som i denne Henseende blev fremsat i det andet Ting.

Spvad § 8 angaar, vil jeg først bemærke, at det forekommer mig ikke, at den har sin naturlige Plads i denne Lov. Det er jo et enkelt Punkt i Loven om Brandpolitiet og det dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen, som derved forandres, og dernæst maa det jo bemærkes, at denne Brandpolitilov er meget ny. Det er ikke mere end 3 Aar siden, at denne Sag var til Behandling i Rigsdagen, og da enedes man om dette Spørgsmaal, som om saa mange andre, og allerede af denne formelle Grund forekommer det mig ikke rigtigt at blande dette Spørgsmaal ind ved Behandlingen af denne Lov, som handler om noget ganske andet. Dernæst maa jeg dele de Betænkneligheder, som den første ærede Taler her i Tinget (Kajser) ytrede, idet jeg kan ikke betragte det som tilstrækkeligt betryggende, at Skorstene kun have et indvendigt Gennemsnit af 13½ Tomme, thi det vil, om ikke altid saa, dog i Reglen eller meget ofte være til Hinder for, at man kan komme op i den og rense den. Nu har man rigtigvis sagt, at en saadan Skorsten kunde renses fra neden af, ved at stille en Skraber eller deslige op i den, men det forekommer mig dog, at selv om denne Rensning vilde være